

te verwarren met Juinen dat elders ligt, worden de auto's geparkeerd en de wandeling gestart. Deze voert door een prachtig gebied. Oude rivierduinen die deels begroeid zijn en deels uit zandverstuivingen bestaan worden afgewisseld door stroompjes water, dode rivierarmen en moerasbosjes. Een gaaf gebied, oerbosachtig. Glanskoppen begroeten ons als we de eerste schreden zetten. Gedurende de hele tocht Zwarte Mezen, Matkop, Staartmees, en een Zwarte Specht. Zijn lachende roep lijkt verdraaid veel op de Groene Specht, maar de vogelaars met het absolute gehoor laten zich niet van de wijs brengen. Later klinkt ook het geluid van de echte Groene Specht.

Bijna aan het eind van de tocht plotseling een sociëteit van Scholeksters op een open stuk langs de Vecht.

Dit herinnert ons eraan dat de omliggende gebieden kaal en eentonig zijn. We beseffen dat ook dit stukje natuur slechts een oase is in een "groene landbouwwoestijn". Een oase om naar terug te keren en van te genieten.

Aart van der Spoel

Door naar de Vecht

En wat doe je dan, als in alle vroegte helemaal naar de Holterberg bent gereden, vier uur gewandeld hebt, koffie gedronken hebt, en het is droog en nog maar half twaalf? Juist, je gaat eens lekker op excursie.

Ongeveer twaalf onvermoeibaren bezoeken onder leiding van Wim Woudman, de woudloper bij uitstek, de Arriër Koelanden bij de Overijsselse Vecht. Bij het plaatsje Junne, niet